

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICA — FINANȚE

DIRECTOR: D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR: I. N. CESĂRESCU

ABONAMENTUL

pe an 30 lei; 6 luni 16 lei; 3 luni 8 lei

Studentii plătesc pe jumătate

Străinătatea: 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

A P A R E

de două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘCI

6, Splaiul Brâncoveanu Voevod, 6

Vis-à-vis de Palatul Justiției

SUMAR:

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ:

Inalta Curte de casație, s. II: *Procurorul trib. Putna cere regulament de competență în afacerea Leon S. Grosman dat judecăței pentru că s'a servit cu măsuri mincinoase.*

Curtea de apel din București, s. I: *Elena Teodorini și Aurora Teodorini cu Primăria comunei Craiova.*

Tribunalul jud. Mehedinți, s. I: *Maria Bălțeanu cu Cost. C. Bălțeanu, cu o Observație de d. D. Alexandresco. Nostimade judecătorești.—Informații.*

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția II

Audiența de la 14 Iunie 1902

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

Procurorul tribunalului Putna cere regulament de competență în afacerea Leon S. Grosman dat judecăței că s'a servit cu măsuri mincinoase

Competență. — Venzere cu măsuri lipsă la greutate. — Ce delict constituie. — Excrocherie. — (Art. 525 Pr. pen.; art. 336 Cod pen.; art. 71 legea jud. de ocol).

Comite delictul de înșelăciune, și deci, este de competența tribunalului a'l judeca, cel ce vinde cu măsuri lipsă la greutate, fără să fie necesitate a se stabili cine anume a suferit prejudiciul din această întrebuintare; când e constant că, în mod general, vîndătorul s'a servit de acele măsuri la vînzare.

Decisiunea 688/902. — Regularea competenței în cauza lui Leon S. Grosman.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d. consilier R. N. Opreanu, și

Pe d. Procuror St. Stătescu în concludiuni.

Deliberând,

Avînd în vedere că Leon S. Grosman, fiind dat judecăței pentru faptul că se servea de măsuri mincinoase în comerțul său, judele ocolului Zăbrăuți, prin cartea de judecată cu No. 314/901, și-a declinat competența de a judeca această afacere pe motivul că acest fapt fiind prevăzut și pedepsit de art. 336 din Codul penal, el nu intră, conform art. 71 din legea judecătoriilor de ocoale, în competența lor de a'l judeca;

Că afacerea fiind trimisă la tribunalul Putna, acesta, prin sentința sa cu No. 805/902 și-a declinat de ase-

menea competența, pe motiv că acest fapt nu constituie o înșelăciune, de oare-ce nu este constatată dacă Grosman se servea de măsurile mincinoase găsite în magazinul său, și cel mult acest fapt poate constitui contravenția prevăzută și pedepsită de art. 393 al. 5 din Codul penal;

Că amîndouă aceste hotărîri rămînînd definitive, și cursul justiției fiind intrerupt, această Inaltă Curte este chemată, conform art. 525 din Pr. penală, să pronunțe un regulament de competență;

Considerînd că se constată, din procesul-verbal de constatare încheiat de verificatorul de măsuri și greutăți din orașul Panciu, că Leon Grosman s'a servit de măsuri false, măsurînd cu dîsele în prăvălia sa și înșelînd ast-fel pe consumatori;

Considerînd că nu se poate zice că nu s'ar constata cuî anume s'ar fi măsurat cu acele măsuri false pentru că nu e trebuință ca în constatarea ce se face să fie indicat anume și persoane și când în genere se constată că tuturor care cumpăr și s'a măsurat cu acele măsuri, este îndestul constatată că măsurile au servit;

Considerînd că nu trebuie a confunda faptul de a avea măsuri false și faptul de a se servi în vînzări de măsurile false găsite;

Că dar în cazul întîi al faptului este o simplă contravenție, în cazul al doilea faptul e un delict așa precum îl prevede art. 336 C. pen.;

Că dar faptul săvîrșit de numitul Grosman urmează a fi judecat de tribunal.

Pentru aceste motive, Curtea, de acord cu d. procuror St. Stătescu, regulează competența, etc.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI, Secția I

Audiența de la 8 Iunie 1902

Președenția D-lui AT. C. KIVU, Prim-președinte

Elena Teodorini și Aurora Theodorini cu Primăria com. Craiova

Decisia civilă No. 113

Hipotecă. — Dacă constituitorul ipoteci poate fi reprezentat la autentificare prin mandatar cu procură ne autentică.

Urmărire imobiliară. — Contestație. — Dacă hotărîrea obținută contra mumei tutoare poate fi opozabilă minorului ce devenise major în momentul întîrîrii acțiunii.

Curtea de conturi. — Atribuțiunile ei. — Necompetența ei de a judeca chestiunile de drept civil și penal. — Dacă este competentă a judeca contestațiunile la executarea deciziunilor sale. — (Art. 15—59 din legea organică a Curței de conturi).

Hipotecă. — Act solemn. — Nulitate pentru incapacitatea magistratului care a instrumentat sau pentru lipsă de forme. — Dacă atrage și nulitatea contractului. — Dacă actul nul ca act solemn poate fi valabil ca act sub semnătură privată. — Dacă actul solemn nul poate fi confirmat.

Tutor. — In ce cas obligă pe minor.

Beneficiu de divisiune. — Unde poate fi propus. — Dacă poate fi propus înaintea Curței de conturi. — Mijloc de apărare. — Dacă poate fi propus pentru prima oară în apel. — Dacă creditorul hipotecar se poate prevala de acest beneficiu.

1. Art. 1722 C. civ. dispunând ca hipoteca să fie constituită prin act autentic, trebuie ca și procura dată unui mandatar de către constitutorul ipoteci spre a-l reprezenta la autentificarea actului, să fie autentică, fiind-că la un act solemn, totul trebuie făcut prin act autentic (1).

2. Dacă, la epoca întinderii acțiunii făcută de muma ca tutoare, minorul devenise major și deci nu mai putea fi sub tutelă, ori-ce hotărîre s'ar fi obținut de muma sa ca tutoare, nu îi poate fi opozabilă.

3. Curtea de conturi are după legea sa organică două feluri de atribuțiuni: atribuțiunile judecătorești și atribuțiunile de control.

Ca corp judecătorec Curtea de conturi nu judecă în primă și ultimă instanță de cât gestiunea casierului central, administratorilor financiari de județe și a tuturilor mănunchilor de bani publici, iar ca a doua instanță judecă apelurile primarilor și perceptorilor comunelor rurale și urbane ne reședințe în contra încheierilor delegațiunilor județene și apelurile epitropilor bisericești în contra verificărilor consiliilor comunale; ca instanță de control examinează exactitatea conturilor tuturilor ministerelor, regiilor, telegrafelor și poștelor, etc. — In afară de această competență, Curtea de conturi fiind o instanță excepțională, nu poate să judece nici o alt-fel de chestiune civilă sau criminală care s'ar ridica cu ocaziunea verificării conturilor unui mănunchilor de bani publici. — Ast-fel Curtea de conturi nu poate judeca o acțiune în anularea unei garanții din cauză că actul n'ar fi valabil ca act autentic sau vre-o altă acțiune analoagă prin care să se resolve o chestiune de drept civil.

4. Nulitatea unui act solemn pentru incapacitatea magistratului care a instrumentat, sau pentru lipsă de formă, atrage și nulitatea contractului. Ast-fel hipoteca care este un contract solemn fiind-că trebuie să fie făcut în mod autentic, îndată ce este declarat nul pentru lipsa de autenticitate, nu mai poate să subsiste ca act sub semnătură privată, precum n'ar fi valabilă ca act sub semnătură privată nici o donațiune nulă ca act autentic.

5. Un act solemn nul absolut, nu poate fi confirmat, ci partea dacă voește, poate să 'l refacă în formă legală.

6. Tutorele nu obligă pe minor dacă nu arată că lucrează în această calitate.

7. Beneficiu de divisiune nu trebuie propus la Curtea de conturi cu ocaziunea verificării, căci acest beneficiu se invoacă, conform art. 1662 din Codul civil, când se urmărește încasarea banilor, adică atunci când se execută contractul de garanție. Acest beneficiu trebuie propus înaintea tribunalului prin care se face urmărirea judecarea unei asemenea chestiuni ne intrând în competența Curței de conturi.

Acest beneficiu de divisiune fiind un mijloc de apărare, poate fi propus pentru prima oară în apel până în momentul închiderii debaterilor și el poate fi invocat și de creditorul hipotecar, legea ne excludând pe fidejursorul hipotecar de la acest beneficiu, iar distincțiunea ce se face între cauziunea personală și cea reală fiind arbitrară.

Curtea,

Asupra apelului făcut de Maria Teodorini în calitate de tutoare legală a ficei sale Aurora, și de mandatară a ficei sale Elena Teodorini în contra sentinței cu No. 28/93 a tribunalului, secția comercială.

Având în vedere că Primăria comunei Craiova, în baza actului de ipotecă cu No. 40/1870 al tribunalului Dolj și a deciziei cu No. 450 și 455 din 1887 ale Curței de conturi urmărește o casă cu locul ei, situată în suburbia Sf. Spiridon, din Craiova. avere succesorală a Elenei și Aurorei Teodorini, pentru despăgubirea sa de suma de 43884 lei 20 bani, deficit rezultat din ges-

tiunea lui D. Stavrescu casier comunal și al cărui garant, pretinde primăria, este T. Teodorini, autorul apelantelor, în temeiul sus menționatului act de ipotecă;

Considerând că, la această urmărire apelantele prin mama lor face contestație și cere scoaterea de sub urmărire a sus arătatului imobil pentru că: 1) actul de ipotecă este nul, nefiind autentic; 2) decisiunile Curței de conturi nu le sunt opozabile nepronușându-se pe numele lor; 3) urmărirea trebuie îndreptată mai întâiu în contra avereii lui D. Stavrescu, debitorul principal;

Considerând că tribunalul admite primul motiv și declară actul de ipotecă nul fiind-că T. Teodorini constitutorul ipoteci, a fost reprezentat la tribunalul cu ocazia dărei autenticității aceluși act de procuratorul D. Stavrescu care avea o procură sub semnătură privată, legalisată de un sub-comisar polițienesc, dar respinge cele-lalte motive de contestație privind urmărirea ca valabilă făcută în virtutea deciziunilor Curței de conturi investite cu formula executorie;

Considerând că în contra acestei sentințe se face apel la Curtea de Craiova și de d-l Teodorini și de Primărie invocând, aceasta din urmă, ca argument pentru reformarea sentinței, validitatea actului de ipotecă; Că însă la înfățișare, apelul Primăriei se retrage, în cât actualmente hotărîrea tribunalului a rămas în acest punct definitivă;

Considerând că cele-lalte capete de cerere respingându-se de Curtea de Craiova iar Curtea de casație anulând acea decizie a trimis apelul în cercetarea Curței de București;

Considerând că prin hotărîrea atacată cu apel, fiind declarat nul actul de ipotecă al lui T. Teodorini, învedereat că acest act nu se mai poate pune din nou în discuție, de oare-ce hotărîrea a rămas definitivă; Că sentința tribunalului în această privință, este dată cu respectarea principiilor de drept, căci art. 1772 C. civ. dispune că ipoteca convențională să fie constituită prin act autentic și actul în chestiune nu îndeplinește această condiție esențială existenței sale, constitutorul ipoteci fiind reprezentat la darea autenticității actului de un mandatar cu procură sub semnătură privată, și știut este că la un act solemn totul trebuie făcut prin act autentic;

Considerând că, afară de acestea, Primăria acum prin avocatul său, înaintea acestei Curți, declară că nu combat sentința în ce privește anularea actului de ipotecă, că, dar, rămâne irevocabil judecat, că actul de ipotecă este inexistent;

Considerând că totuși reprezentantul Primăriei ca și comuna Craiova are autoritatea lucrului judecat în sensul validității menționatului act de ipotecă, rezultând din împrejurarea că Maria Teodorini la 1886 în calitate de tutoare a fiicei sale a intentat o acțiune pentru desființarea actului de garanție, servindu-se de termenii generali și că respingându-se și acțiunea și apelul deciziunea a dobândit caracterul irevocabilității;

Considerând că acest mijloc este nefondat mai întâi pentru că în ce privește pe Elena Teodorini la 30 Mai 1886, data întinderii acelei acțiuni, era majoră după cum să probează cu actul său de naștere din 1863 prevăzut în actul de căsătorie și prin urmare nu putea fi sub tutela mamei sale în cât ori-ce hotărîre s'ar fi obținut față de mama sa ca tutoare, nu poate să 'i fie opozabilă;

Că în al doilea loc, de și la tribunal nu s'a specificat motivele, însă în apel se arată că cere desființarea actului de ipotecă pe baza art. 1786 Cod civil că terminându-se debaterile pe acest motiv învedereat că nu se poate zice că s'a judecat de cât perderea privilegiului, inscripțiunei prin nereînnoirea ei la îndeplinirea termenului de 15 ani de la data inscripțiunei;

Că dar, între acțiunea de atunci și contestația actuală existând deosebire de obiect, pretinsa autoritate de lucru judecat trebuie înlăturată;

Considerând, pe lângă acestea, că, în contra acele-

(1) Vezi Trib. Mehedini și observația, publicate în acest număr, p. 565 și urm.

decisiunii s'a făcut opoziție de d-l Theodorini opoziție ce este în curs de judecată, că așa dar Primăria n'a câștigat, până în present în mod irevocabil, acea cauză, că dar, într-o cât sentința în contra căreia s'a făcut apelul de față în ce concerne validitatea actului de ipotecă anteriormente autoritatea lucrului judecat, negreșit că această hotărâre se va opune Primăriei, când Curtea de apel din Craiova va fi chemată să rezolve chestiunea ce este pendentă înaintea sa, chiar în ipotesea că ar fi îndiditate de obiect. lucru ce s'a demonstrat că lipsește;

Considerând că Primăria mai pretinde că mijlocul bazat pe nulitatea actului de ipotecă trebuia propus la Curtea de conturi, iar că acum este prea târziu;

Considerând că acest argument, așa formulat, Primăria îl opune la toate capetele de cerere, susținând că întreagă această contestație trebuie făcută la Curtea de conturi;

Considerând că pentru a transforma însă această instituție într-o adevărată instanță judecătorească cu competența de a judeca în prima și ultima instanță de cât gestiunea casierului central, administratorilor financiarilor de județe și a tuturilor mânuitorilor de bani publici iar că a două instanță: apelurile primarilor și percepților comunelor rurale și urbane ne reședinte în contra închierilor delegațiilor județene, precum și apelurile epitropiilor bisericesti în contra verificărilor consilierilor comunale; că, în calitate de corp de control examinează exactitatea conturilor tuturor ministerelor, regiilor, telegrafelor și postelor, etc;

Considerând că, în adevăr, Curtea de conturi are două feluri de atribuțiuni: judecătorești și atribuții de control: că însă, în corp judecătorec nu judecă în prima și ultima instanță de cât gestiunea casierului central, administratorilor financiarilor de județe și a tuturilor mânuitorilor de bani publici iar că a două instanță: apelurile primarilor și percepților comunelor rurale și urbane ne reședinte în contra închierilor delegațiilor județene, precum și apelurile epitropiilor bisericesti în contra verificărilor consilierilor comunale; că, în calitate de corp de control examinează exactitatea conturilor tuturor ministerelor, regiilor, telegrafelor și postelor, etc;

Considerând că în afară de această competență Curtea de conturi, fiind o instanță excepțională nu poate să judece nici o alt-fel de chestiune civilă sau criminală care s'ar ridica cu ocazia verificărilor conturilor unui mânuitor de bani publici; că relativ la partea penală legea oprește formal amestecul Curței de conturi în atribuțiunile instanțelor ordinare; că nu e nici o rațiune ca să i se fi atribuit totuși judecarea chestiunilor de drept civil pentru că atunci legea nu 'și-ar fi ajuns scopul de a face din ea o instanță excepțională că apoi de i-ar fi dat competența de a judeca acțiunile civile implicite, ar trebui să judece și acțiunile civile rezultând dintr'un delict sau dintr'o crimă ceea ce ar fi o flagrantă antinomie;

Considerând că stabilit fiind că înalta Curte de conturi este ne competență, a judeca chestiunile de drept civil și drept penal, atunci declinatorul de competență propus Curței de apel pentru toate motivele contestației este nefondat și cătă a se respinge;

Considerând ca probă că aceasta este interpretarea dată atât în Franța, după tipul legislației căruia sa organizat Curtea noastră de conturi cât și în România, de la înființarea acestei instituții și până în present, este faptul că nu se găsește nici o decizie contrarie prin care Curtea de conturi să fi judecat o acțiune de anulare a unei garanții în cauză că actul nu ar fi valabil ca act autentic sau vre-o altă acțiune analoagă prin care să se rezolve o chestiune de drept civil;

Că, din potrivă în Franța s'a decis în mod constant că chestiunile privitoare la calitatea de erede beneficiar, sau la facultatea de a renunța la succesiunea mânuitorilor de bani publici etc. sunt de competența tribunalelor ordinare;

Că faptul că un membru al comisiei centrale ar fi spus că legea Curței de conturi s'a copiat după aceea a Belgiei nu are nici o importanță pentru soluția prezentei chestiuni pentru că și legea belgiană e copiată după aceea franceză și pentru că oare cum ar fi în Belgia textele legii organice a Curței de conturi română nu vorbesc de vre-o competență alta de cât aceea de a judeca gestiunea, conturile;

Considerând că, în cele din urmă reprezentantul Primăriei susține că chiar dacă ar fi dovedit că actul de ipotecă este nul ca act autentic, el rămâne totuși valabil ca act sub semnătură privată, și prin urmare, motivul întemeiat pe nulitatea lui cătă a fi respins ca inutil;

Considerând că chestiunea pusă este aceea de a ști dacă un act de ipotecă sub semnătură privată și produsă aceleași efecte ca și un act de ipotecă revestit de toate formele legale în virtutea căruia să poate urmări un imobil fără măcar să fie necesitate a se face vre-o acțiune;

Considerând că, în drept nulitatea actului solemn pentru incapacitatea magistratului care a instrumentat sau pentru lipsă de forme atrage nulitatea contractului, că dar ipoteca care e un contract solemn fiind-că trebuie să fie făcut în mod autentic iar nu alt-fel îndată ce este declarat nul, pentru lipsă de autenticitate nu mai poate să subziste, ca act sub semnătură privată precum nu ar putea fi valabil ca act sub semnătură privată, nici o donație nulă ca act autentic;

Ca, deci, actul de ipotecă în chestiune inexistent ca act autentic este nul și ca act sub semnătură privată; că un act solemn nul absolut nu poate fi confirmat, ci partea, dacă voeste poate să-l refacă în formă legală;

Considerând că trecând la al doilea motiv de contestație reprezentantul Primăriei de Craiova repetă că, din dispozițiile textelor art. 15, 16, 17, 18, legea organică a Curței de conturi, reese că cel ce dă garanție pentru un mânuitor de bani publici este supus jurisdicției Curței de conturi și că ori-ce plângere relativă la validitatea garanției sale trebuie adresată acelei Curți;

Considerând că din sus citatele texte, nu rezultă de loc competența Curței de conturi de a judeca validitatea garanției că același lucru trebuie spus și de art. 19, 21, 22, 24, 26, 36, 37, 39, 42 și 59 aceiași lege căci toate prevăd cu totul alt ceva, de cât pretinsa competență a Curței de conturi, că tot atât de specios este și argumentul de executare făcându-se pe temeiul decisiilor Curței de conturi, numai această instanță este în drept ca să 'și retragă formula executorie, într-o cât apelantele, nu reclamă să se schimbe sau să se interpreteze într'un sens oare care dispozitivul sus enumeratelor decisiilor ci susține că acele decisiile nu le privesc pe dânsese că nu e coprins numele lor în dispozitiv și că ele nu sunt garante;

Că, așa dar în ipoteza admiterii contestației dispozitivul acelor decisiilor rămâne intact, ne modificat, pentru că Curtea de conturi nu condamnă nominativ pe cutare garant ci pe acela sau pe acei ce vor fi garanți și între aceștia după cum s'a demonstrat, nu este T. Teodorini fiind că actul de ipotecă este nul absolut ne existent;

Considerând că Primăria de Craiova ca să întărească argumentarea sa că exclusiv Curtea de conturi ar fi competentă să judece anularea actului de ipotecă, invoacă și legea de urmărire cu rigorile căreia se execută decisiile Curței de conturi;

Considerând că este adevărat că această lege, în art. 15 al. 3 prescrie că debitorul urmărit nu poate face contestație la tribunalul de urmărire de cât în privința formei vânzării rămânând negreșit a se decide ce se înțelege prin «forme de vânzare» dar de aci a se susține că și acela pe care 'l alege Primăria ca debitor fără ca în realitate să aibă vre-un act valabil în contra lui din care să reiasă calitatea de debitor este tot un debitor în sensul legii și că, prin urmare și acest urmărit este privat de oare-ce mijloc de a se apăra e o mare deosebire; că în consecință acel ce se vede urmărit în puterea unui act de garanție inexistent, în virtutea unor decisiilor în care nu figurează numele său, nu e debitor în înțelesul legii, ci un terțiu, care, potrivit art. 15 al. 3 legea de urmărire are drept a face contestație la tribunalul de urmărire și să ceară ca averea urmărită să fie scoasă din vânzare;

Considerând că la urmă reprezentantul Primăriei a-

firmă că în decisiile Curței de conturi Maria Theodorini nu figurează ca garantă, că de aci să deduce implicit că a lucrat ca tutoare a ficelor sale, căci personal n'avea calitatea de garantă ;

Considerând că și acest argument este nefondat căci tutorul nu poate obliga pe minori dacă nu arată că lucrează în această calitate, că în specie, departe ca Maria Theodorini să declare că face vre-o cerere în numele minorelor sale fice, ia se prezintă personal și în numele său, duce niște socoteli la Curtea de conturi, că, în afară de acest fapt ia n'a făcut nimic care să fi micșorat sau să fi alterat drepturile ficelor sale ;

Considerând că, relativ la al treilea motiv de contestație, în ipoteza că instanța de apel ar fi privit pe apelante ca garante, beneficiul de discuție invocată de dânsese ar fi fost fondat ; că, în adevăr, Primăria ar fi trebuit, înainte de a se adresa la garante să urmărească pe debitorul principal, că, nu încapă îndoială că, într'un ast-fel de caz, garantele erau datoare, să îndeplinească și celelalte condițiuni prevăzute de lege pentru exercitarea beneficiului de discuție ;

Considerând că acest beneficiu, nu trebuia, cum susține Primăria să fi propus la Curtea de conturi cu ocazia verificării gestiunii lui Stavrescu, fiind-că acest beneficiu se invoacă conform art. 1662 Cod civil. Când să urmărește încasarea banilor adevădat când să execute contractul de garanție, că, prin urmare legalmente a fost propus înaintea tribunalului prin care să urmărea averea apelandelor, mai ales că judecarea unor asemenea chestiuni cum s'a probat nu intră în competența Curței de conturi ;

Considerând că pe lângă beneficiul de discuție apelantele la Curte, au mai propus și beneficiul de diviziune, că la acest mijloc de apărare se răspunde că nu mai are eficacitate, de oare-ce ce-l'alți garanți deveniseră insolabili în minutul când acest beneficiu a fost propus, adăugând iarăși că partea cată să-și îndrepte cererea sa la Curtea de conturi ;

Considerând că singura instanță competentă în ipoteza că s'ar fi recunoscut că apelantele sunt garante este instanța de urmărire, că în nici un caz această chestiune nu poate provoca intervenirea Curței de conturi pentru dânsa fiind cu totul inderent dacă raliatul se va plăti integral de mânuitorul de ban publici sau numai o parte iar restul de către un singur garant sau de mai mulți în părți egale sau ne egale ;

Că, dar, unica instanță competentă a judeca toate aceste chestiuni care n'au nici o influență asupra dispozițiilor sus vizatelor decisiilor ale Curței de conturi și care privesc la quantumul ce se poate cere de la fie care garant sunt de exclusivă competență a instanțelor ordinare ; că, așa fiind, apelantele, dacă Curtea le-ar fi ținut ca garante, ar fi fost autorizate să opue beneficiul de diviziune, care fiind un mijloc de apărare poate fi propus pentru prima oară și în apel până în minutul închiderii desbaterilor de către Curte căci până atunci îi poate spune Primăriei că nu-i garantată fiind trei garanți ;

Considerând că acest beneficiu îl poate invoca și creditorul ipotecar pentru că, din acest punct de vedere, distincția între cauziunea personală și cea reală este arbitrară, legea ne excluzând pe fidejuserul ipotecar de acest beneficiu, că interesul unui ast-fel de garant este evident, fiind că nici el nu trebuie silit să plătească mai mult de cât datorește și când sunt trei garanți el nu răspunde de cât pentru o treime din suma garantată ;

Că însă, după cum s'a dovedit, apelantele nu sunt garantele lui Stavrescu nici reale nici personale căci pretinsa garanție ipotecară nu se poate transforma într-o garanție personală, într'un cât, prin această s'ar agrava poziția garantului care ar rămânea răspunzător cu toate bunurile sale, pe când el n'a voit și n'a consimțit să garanteze de cât cu un bun ;

Considerând în fine că dacă apelantele ar fi garante

ipotecare n'ar fi în drept să ceară anularea garanției lor pe motiv că Primăria com. Craiova nu poate să le subroge în drepturile sale contra lui D. Stavrescu, pentru că Primăria n'a luat nici o ipotecă personal de la Stavrescu, că însă nu de aceasta e vorba ; că în adevăr apelantele susțin că, din incuria Primăriei ce-l-lași fidejuseri ipotecari au devenit insolabili în cât acum apelantele sunt în imposibilitate de a putea exercita beneficiul de diviziune ; că această negligență constituind pe Primărie care n'a reînnoit la timp inscripțiile ipotecare, în culpă, trebuie că apelantele să fie apărute de răspundere, și insolabilitatea celorlalte fidejuseri să aibă a o suportă numai Primăria ;

Că însă, după cum s'a arătat apelantele nu sunt garante și cată să fie apărute de ori-ce plată pentru casierul Stavrescu și prin urmare imobilul lor trebuie scos de sub urmărire ;

Pentru aceste motive, în numele legii decide : admite apelul făcut de Elena Theodorini și Aurora Theodorini în contra sentinței cu No. 28/93 a trib. Dolj, secția comercială.

Reformează menționata sentință, admite contestația făcută de Maria Theodorini în calitate de tutoare a ficelor sale Aurora și de mandatară a ficilor sale Elena în contra urmăririi și vânzării imobilului lor din Craiova strada Știrbei-Vodă.

Scoate de sub urmărire zisul imobil.

(ss) At. C. Kivu, D. Gluvaru, Em. Anastasiu.

Grefier (s) N. Brătianu

O p i n i u n e

Asupra apelurilor făcute de Primăria orașului Craiova și de Maria Theodorini în calitate de tutoare a ficilor sale Aurora și ca procuratoare a d-nei Elena Theodorini în contra sentinței No. 28/93 a trib. Dolj, secția comercială ;

Având în vedere că Primăria a declarat, în instanță că își retrage apelul rămând a se judeca apelul Mariei Theodorini ;

Având în vedere că apelanta, la prima instanță a făcut o contestațiune la urmărirea imobilelor ficelor sale de Primăria Craiova care pe baza deciziunilor No. 450 și 455/97 ale Curței de conturi a scos în vânzare acele imobile a se despăgubi de sumele prevăzute în acele hotărâri sume care s'au alocat Primăriei ca despăgubiri pentru deturnările făcute de casierul Stavrescu și pentru care garantase tatăl apelantelor ;

Având în vedere că trib. prin sentința apelată a respins contestațiunea ;

Având în vedere că înaintea Curței Primăria Craiova înainte de toate, invocă că contestația apelantelor, a fost reu adresată la tribunalul de Dolj și că i-a urma a fi făcută la Curtea de conturi ;

Considerând că în principiu contestațiunile la executarea unei hotărâri să adresează la instanța de la care emană acea hotărâre și dânsa fiind aceia care a investit hotărârea cu formula executorie tot dânsa este competente de a opri efectele acelei formule ;

Că în afară de acest principiu general care urmează ași avea aplicațiunea, și în specie când este vorba de executarea deciziilor Curței de conturi sunt texte de lege categorice care dispun că contestațiunile la executarea unor asemenea hotărâri trebuie adresate la Curtea de conturi însăși ;

Considerând că legea Curței de conturi ast-fel cum a fost modificată prin art. 21 pe de o parte dispune ca hotărârile acelei Curți să se execute conform legii de urmărire iar legea de urmărire pe de altă parte în art. 6 zice «Preceptorii, casierii și verice comptabili precum și garanții lor sunt supuși legii de urmărire pentru datoriile provenite din gestiunea lor după hotărârile Curței de conturi, și că acești debitori pot împedica urmărirea ce li se face depunând în mânele agentului urmăritor recepisa pentru consemnarea su-

mei datorită și făcând contestațiune la Curtea de conturi;

Considerând că în fața acestui text lămurit de lege e imposibil a se mai susține că tribunalul de urmărire ar fi competente să judece contestațiunea moștenitoarelor Theodorini care sunt urmărite ca garante al casierului Stavrescu și pe baza unor hotărâri ale Curții de conturi iar motivele ce le invoacă pentru susținerea contestațiunii ele urmau toate a se invoca în fața Curții de conturi fie atunci când s'au pronunțat hotărârile ce se execută fie cu ocaziunea contestațiunii ce se putea face înaintea acelei Curți.

Pentru aceste motive, suntem de părere a se respinge apelul făcut de Elena și Aurora Theodorini contra sentinței cu No. 28/93 a trib. Dolj, secția comercială și a se confirma acea sentință.

(ss) V. Râmniceanu, T. T. Djuvara.

TRIBUNALUL MEHEDINȚI, Secția I

Audiența de la 23 Martie 1902

Președinția D-lui A. L. ANASTASIU, Jude de ședință

Maria Bălțeanu cu Cost. C. Bălțeanu

Sentința civilă No. 86

Dotă. — Act dotal. — Forme. — Când trebuie făcut. — Subscrierea lui. — Presentarea părților înaintea tribunalului. — Presentarea uneia din părți prin procurator. — Cum trebuie să fie procura. — Minorii. — Dacă minorii pot face convențiuni matrimoniale. — Condițiuni. — Prezența tutorului fără a soțului minor. — Neîndeplinirea formelor substanțiale actului dotal. — Act dotal neexistent. — Regimul separației de bunuri în cas când actul dotal nu este valabil — (Art. 1227, 1228 și 1783 Cod civil, art. 709 și 710 Proc. civilă).

1. Actul dotal este un act solemn și neîndeplinirea formelor, care sunt impuse de legiuitor, ca un element substanțial la confecționarea actului, atrage după sine neexistența lui.

2. Convențiunile matrimoniale trebuiesc făcute înaintea tribunalului, mai înainte de celebrarea căsătoriei, după formele stabilite de Codul de procedură civilă, sub pedeapsă de nulitate.

3. Actul dotal trebuie să fie scris de toate persoanele care participă la formarea lui, și ambii soți trebuie să se prezinte înaintea tribunalului împreună cu constituitorii dotei, în persoană, sau prin procuratori speciali.

4. Dacă actul dotal trebuie să fie autentic, urmează că declarațiunile părților, care concur la confecționarea lui, trebuie să se facă în formă autentică, așa că și procura, în baza căreia se prezintă una din părțile care trebuie să participe la act, urmează să fie autentică.

5. Minorii, cari se căsătoresc, sunt considerați capabili de a face convențiuni matrimoniale, numai să fie asistați de persoanele care consimt la căsătorie.

Prezența tutorului însă, fără ca soțul minor să fie față înaintea tribunalului, la confecționarea actului dotal, fie în persoană, fie prin mandatar cu procură autentică, face ca actul dotal să fie neexistent.

6. Dacă actul dotal nu există, atunci soții sunt presupuși că au adoptat regimul separațiunii bunurilor, care este regimul de drept comun în Codul nostru civil; căci numai cei ce declară că adoptă regimul dotal se bucură de foloasele acestui regim.

S'au ascultat: d-nii avocați A. Nicolaid, N. Cutucache, Sabin Popescu și C. Teoharie, din partea reclamantei, Maria C. Bălțeanu, în dezvoltarea motivelor acțiunii sale, și

Pe pârâțul Const. C. Bălțeanu în combateri.

Tribunalul deliberând, și

Având în vedere acțiunea intentată de Maria Bălțeanu, din Severin, după ce au fost autorizată să facă această acțiune, prin ordonanța Primului Președinte al

acestui tribunal, sub No. 17/901, contra soțului său Const. C. Bălțeanu, proprietar, domiciliat în Severin, prin care cere ca să'i restituie dota, în valoare de 61940 lei, prevădută în actul dotal, autentificat de acest tribunal, s. I la No. 174/1875;

Având în vedere că la această acțiune au intervenit d-l Gh. Botezanu, prin petițiunea reg. la No. 21443/901, în calitate de creditor al soțului Bălțeanu, pentru suma de 25500 lei; Gh. C. Bălțeanu, prin petițiunea reg. la No. 21607/901, în calitate de creditor al soțului Bălțeanu cu diferite sume de bani, și Ștefan C. Cârjinescu, prin petiția reg. la No. 1063/902, asemenea în calitate de creditor al soțului Bălțeanu, și care toți, se opun la cererea reclamantei pentru separație de patrimonii tindând la respingerea ei;

Având în vedere că intervenții, ale căror intervenții au fost admise în principiu, conf. art. 1261 Cod civ., se opun la cererea făcută de reclamantă contra soțului său, pe motiv că reclamanta n'are act dotal, de oare-ce actul său este nul: I) fiind-că, la autentificarea lui, s'a prezentat reclamanta, atunci Maria I. Greceanu, prin procurator, d-l avocat St. Corlănescu, autorizat cu procura legalizată de Poliția Severin; pe când, conf. art. 1228 C. civ. și 710 Pr. civilă, urma să aibă procură specială și autentificată de tribunal; și II) fiind-că acest act dotal nu s'a transcris conform art. 710 Pr. civilă, înainte de căsătorie;

Având în vedere că reclamanta, prin avocatul său, a opus că actul dotal este autentic, ceea ce este esențial, este scris de părți; că procuratorul reclamantei, care a scris actul, a avut procură specială cum cere legea; ca probă că această procură nu se cere să fie autentică este, că, acolo unde legea a voit așa a specificat art. 1788 C. civ.; apoi, actul dotal este semnat chiar de reclamanta, atunci Maria I. Greceanu; că, deci, a cere și o procură autentică, este a cere mai mult de cât cere însăși legea;

Pentru ca un act să fie nul, se cere un text de lege pozitiv de unde să reiasă nulitatea chiar virtuală; solemnitatea actului dotal nu este scrisă nicăeri; mai mult, formalitățile cerute la adopțiune, de și exprese, sunt puse pe al 2-lea plan de autori, de și legea le cere formal. Legea nu cere procură autentică la actele dotale, ci numai specială; actul dotal este făcut la 1875 și este semnat de reclamantă, care și constituie singură dota; și de atunci sunt aproape 30 ani;

În speță, nu există constituitor de zestre și nu era nevoie de consimțământul înzestratei să primească zestrea, donațiunea; nu era nevoie de cât de soți, și fiind-că soția era minoră, reprezentată de tutorele său, care s'a prezentat în persoană, și tutorele are un mandat mai mult ca autentic și legal; minorul nu e capabil deplin să facă actele relative la căsătorie, ci este subordonat asistenței ascendenților și tutorului, și numai minorul se poate prevala de această incapacitate a lui; aceasta nu să poate întoarce în contra lui (art. 1161 C. civ.);

În ce privește nulitatea din lipsa transcripțiunii, ea nu este întemeiată, fiind-că nu este de esența actului dotal; căci numai terții, cari ar fi dobândit un drept real asupra bunurilor dotale, ar putea opune, conform art. 723 Pr. civilă, lipsa transcripțiunii; apoi, transcrierea se poate face și în timpul căsătoriei, conform art. 713 Pr. civ.; numai să nu fi dobândit nimeni vre-un drept asupra imobilelor în cestiune, cum este în speță; că această nulitate nefiind sprijinită nici pe texte de lege, nici pe principii generale, este nefondată; deci actul este bun;

Având în vedere că actul dotal este un act solemn, și neîndeplinirea formelor, care sunt impuse de legiuitor ca un element substanțial la confecționarea actului, atrage după sine neexistența lui;

Având în vedere că, după art. 1228 C. civ.; convențiunile matrimoniale trebuiesc făcute înaintea tribunalului, mai înainte de celebrarea căsătoriei, după formele stabilite de Codul de procedură civilă, sub pedeapsă de nulitate;

Având în vedere că art. 709 și 710 Pr. civilă cer ca

actul dotal: I) să fie scris de toate persoanele, care participă la formarea lui; II) prezentarea înaintea tribunalului a ambilor soți, împreună cu constituitorii dotei, în persoană, sau prin procuratori speciali;

Considerând că dacă actul dotal trebuie să fie autentic, urmează ca declarațiunile părților, care concur la confecționarea lui, trebuie să se facă în formă autentică, așa că și procura în baza căreia se prezintă una din părțile, care trebuie să ia parte la act, urmează să fie autentică;

Că, dacă în Codul civil, să prescrie pentru unele acte care trebuie să fie autentice, că și mandatul pentru a consimți la acele acte trebuie să fie în formă autentică (art. 1788 Cod civil), ceea ce nu este în cazul nostru, aceasta nu însemnează că procura, în baza căreia cineva a fost reprezentat, poate să fie numai legalizată; căci atunci însemnează că adevăratul consimțământ s'a dat înaintea autorității care a legalizat procura, iar nu înaintea tribunalului, după cum cere expres legea;

Că deși legea nu declară expres ca procura să fie autentică, totuși, ea trebuie să întrunească această condiție, întru cât actul, la care trebuie a consimți în baza ei, trebuie să aibă forma autentică, aceasta fiind în firea lucrurilor, nulitatea aceasta nu este expresă, ci virtuală, și să rezimă pe voința și scopul legii (Casația I, 215/88);

Considerând că, în speță, actul dotal, pe care se întemează reclamația pentru a cere separația patrimoniului său de acel al soțului său, este semnat de reclamantă, fostă Maria I. Greceanu, însă înaintea tribunalului, care l'a autentificat sub No. 174/75, a fost reprezentată prin procurator Ștefan Corlănescu, care era autorizat prin procura legalizată de Poliția Severin la N. 1642,875; că, deci, la confecționarea lui, nu s'a observat formele impuse de lege prin art. 1228 Cod. civil și art. 709 și 710 pr. civilă; deci el se consideră ca neexistent;

Având în vedere că aserțiunea reclamantei că este suficientă prezența tuturor la confecționarea actului dotal este nefondată, de oare-ce, după art. 709 Pr. civ., toate părțile care ia parte la act trebuie să-l semneze și să se prezinte înaintea tribunalului; și apoi, după art. 1231 C. civil, chiar minorii cari se căsătoresc sunt considerați capabili de a face convențiuni matrimoniale, numai să fie asistați de persoanele care consimt la căsătorie;

Având în vedere că dacă actul dotal nu există, atunci soții sunt presupuși că au regimul separațiunii bunurilor, care este regimul de drept comun în Codul nostru civil; căci numai cei ce declară că adoptă regimul dotal se bucură de foloasele acestui regim, după art. 1227 C. civil; că, deci, bunurile reclamantei fiind deja separate de ale soțului său, acțiunea sa, fără a mai discuta cel al II-lea motiv, este nefondată și urmează să fie respinsă;

Considerând că trebuie acordate și cheltueli de judecată părții câștigătoare care, în speță, sunt intervenienții; tribunalul apreciind, le fixează la câte cincizeci lei de fie-care;

Pentru aceste motive, redactate de d-l judecător Al. Anastasiu, Tribunalul, respingând acțiunea, etc.

(ss) Al. Anastasiu, Ar. Marinescu

p. Grefer (s) P. I. Burileanu

Observație.— Toate soluțiile, admise de tribunalul de Mehedintși, prin sentința ce publicăm astăzi, sunt juridice. Ast-fel, convenția matrimonială este un contract solemn, și neîndeplinirea formelor prescrise de lege atrage inexistența acestui contract.

Nu tot ast-fel erau lucrurile sub legea veche. De aceea, s'a și decis, de nenumărate ori, că o convenție matrimonială, încheiată sub Codul Ca-

limach, sau Caragea, poate astăzi fi dovedită prin martori, între părțile contractante, conform principiilor de atunci (cpr. art. 1616 C. Calmach), pentru-că formalitatea transcrierii, introdusă la 1832, prin Regulamentul organic, nu este privitoare de cât la interesul celor de al treilea (1). Tribunalul de Ilfov hotărîse, ce e dreptul, sub presid. d-lui C. G. Dissescu, că sub legea veche, constituirea dotei era un contract solemn ca și astăzi (2); însă această sentință a fost cu drept cuvânt reformată de Curte (3).

Din împrejurarea că convenția matrimonială este un contract solemn, rezultă neapărat că de câte-ori soții vor fi reprezentați prin mandatar, mandatul lor va trebui să fie autentic. Aceeași soluție este admisibilă în privința ipotecei (4), donațiunii, și a tuturor contractelor solemne în genere. Și mandatul pentru acceptarea unei donațiuni va trebui să fie tot autentic, după cum foarte bine decide în genere jurisprudența noastră (5); pentru-că donațiunea, fiind un contract solemn (art. 813, 814), ori-ce act neapărat la formarea acestui contract, precum și la toate actele solemne în genere, trebuie să fie investit cu forma autenticității.

Minorul, capabil de a se căsători, are capacitatea de a face ori-ce convențiuni relative la contractul său de căsătorie, dacă la facerea lor, este asistat de persoanele a căror consimțământ este neapărat pentru validitatea căsătoriei (art. 1231).

Aceasta nu este de cât aplicarea maximei cunoscută: *Habilis ad nuptias, habilis ad pacta nuptialia*, sau *ad matrimonii consequentias*, care se aplică atât minorilor emancipați, cât și acelor neemancipați (6).

Prin derogare de la regulile tutelei, epitropul nu poate să reprezinte pe minor în convențiile sale matrimoniale, după cum el nu poate să

(1) Vezi Cas. rom. *Dreptul* din 1873, No. 43. Bulet. s. I, 1873, p. 57. Bulet. 1876, p. 685. Bulet. s. I, 1885, p. 517. Bulet. 1889, p. 188. *Dreptul* din 1891, No. 1. C. Iași, *Dreptul* din 1890, No. 36, și din 1883, No. 41, consid. de la p. 335 C. București, *Dreptul* din 1875, No. 56, și din 1886, No. 18 Trib. Iași, Prahova, R.-Sărut și Dorohoi, *Dreptul* din 1900 No. 43; din 1899, No. 55, din 1898, No. 57, și din 1897, No. 71.

(2) *Dreptul* din 1881, No. 38.

(3) *Dreptul*, loco supra cit.

(4) Cpr. C. București, *Curierul Judiciar*, acest număr p. 561.

(5) Cpr. Cas. rom., C. Craiova și București; Trib. Ilfov, *Dreptul* din 1888, No. 59 și 80; *Dreptul* din 1890, No. 2; din 1887, No. 14, 21 și 31. *Dreptul* din 1898, No. 84, și din 1900, No. 46. Al. Degré, *Dreptul* din 1888, No. 22, și *Scieri juridice*, I, p. 487 urm. Vezi și Rodière et Pont, *Contrat de mariage*, I, 145 — *Contrà*: C. București, *Dreptul* din 1887, No. 52, și din 1888, No. 22. Vezi *Tratatul nostru în limba franceză*, p. 292, nota 2, și T. IV a Coment. noastre, p. 109, nota 2, și p. 120, nota 3.

(6) Art. 1231 nu se aplică de cât la regularea asociațiunii conjugale și a drepturilor respective ale soților. Cpr. C. Paris, *Pand. Périod.* 1899. 2. 113.

consimte, în numele minorului, la celebrarea căsătoriei sale. Aceasta dovedește că căsătoria prin procurațiune, permisă altă dată, permisă și astăzi în Codul portughez (art. 1068), nu mai este cu putință în dreptul nostru. «Soții trebuie să declare *personal*,» dice art. 1317 din noul Cod german, înaintea ofițerului stărei civile, voința lor de a se căsători» (7).

Curtea de casație a decis, în neunire cu concludsiile noastre, că minorul, care urmează a fi adoptat, poate consimți singur la adopțiunea sa, cu autorizarea persoanelor sub a căror autoritate el se găsește (8); însă această soluție ni s'a părut inadmisibilă în legea noastră (9).

Tribunalul mai decide, apoi, că convențiile matrimoniale, sub pedeapsă de nulitate, trebuiesc făcute în forma autentică, *înaintea celebrării căsătoriei*. Aceasta rezultă din art. 1228, 1236 C. civ. și 708 urm. Pr. civ. (10).

Convențiile matrimoniale nu mai pot, deci, astăzi, fi schimbate sau prefăcute în urma celebrării căsătoriei, după cum o spune anume art. 1395 din Codul francez, dispoziție foarte înțeleaptă și aprobată de toți autorii; căci ea ocrotește nu numai drepturile celor de al treilea chemați a contracta cu soții, dar chiar și acele ale femeii.

De și art. 1395 din Codul francez a fost eliminat de legiuitorul nostru, totuși nu mai încapem îndoeală că soluția trebuie să fie aceeași și în dreptul nostru, aceasta rezultând, în adevăr, din art. 1229, 1230 C. civ., 710 și 716 Pr. civ., care presupun neschimbarea convențiilor matrimoniale, în urma seversării căsătoriei (11). În adevăr, obligația impusă soților de a 'și face convențiunile lor matrimoniale *înainte de celebrarea căsătoriei* (art. 1228 C. civ.), ar rămânea fără efecte, dacă soții, odată căsătoriți, ar putea să schimbe convențiile făcute înainte (12).

Cu-toate-aceste, legiuirile noastre anterioare permită, conform dreptului roman (13), de a preface și chiar de a face convențiile matrimoniale și *în urma*

(7) «Die Ehe wird dadurch geschlossen, dass die Verlobten vor einem Standesbeamten **persönlich** und bei gleichzeitiger Amwesenheit erklären, die Ehe mit einander eingehen zu wollen».

(8) Vezi *Curierul judiciar* din 1900, No. 11, și *Dreptul* din acelaș an, No. 7. Bulet. sect. 1, 1899, p. 1139. În acelaș sens: Alex. Degré, *Dreptul* din 1900, No. 15, și *Scr. juridice*, I, p. 126 urm.

(9) Vezi critica acestei decisiuni, făcută de noi în *Curierul judiciar*, loco *suprà cit.*

(10) Cpr. B. Galați, *Curierul judiciar* din 1895, No. 41. Cas. rom., *Dreptul* din 1902, No. 16.

(11) Cpr. T. Huc, IX, 35, *ab initio*.

(12) Cpr. Trib. Ilfov, *Dreptul* din 1887, No. 32. Vezi și adnotația noastră asupra unei decisiuni a Curții din Limoges, în *Curierul judiciar* din 1900, No. 78.

(13) «Pacisci post nuptias, etiam si nihil antea convenerit, licet». L. I, Pr., Dig., *De pactis dotalibus*, 23, 4.

seversării căsătoriei (art. 1609 și 1614 C. Calimach), soluție admisă atât în Codul Caragea (14), cât și în noul Cod german. «Soții,» dice art. 1432 din acest Cod, pot să reguleze prin contract (contract de căsătorie) raporturile lor în privința bunurilor; ei pot chiar, *în urma seversării căsătoriei* (*insbesondere auch nach der Eingebung der Ehe*), să desfacă sau să schimbe regimul bunurilor lor».

Din împrejurarea că legiuirile abrogate permitău aceste schimbări sau prefaceri în urma seversării căsătoriei, rezultă că soții căsătoriți înainte de promulgarea Codului actual, ar putea astăzi, în mod valid, să facă contractul lor matrimonial, sau să schimbe contractul lor primitiv (15).

Soții, însă, cari s'ar fi căsătorit sub legea veche, fără contract matrimonial, și ar fi făcut asemenea contract sub legea nouă, în puterea dreptului dobândit sub legea veche, n'ar mai putea în urmă să mai schimbe acest contract, în virtutea legii vechi, care permitea asemenea schimbări, ei fiind în situația în care ar fi soții căsătoriți sub legea nouă. Legea nouă, sub care ei au făcut contractul, oprindu-i pe viitor de a mai aduce vre-o schimbare acestui contract, ei trebuie să se supue în totul acestei legi (16).

În fine, Tribunalul de Mehedinți mai pune în principiu că, în caz de lipsa unui contract matrimonial, soții sunt căsătoriți sub regimul parafernal, acesta fiind regimul de drept comun a Codului nostru.

Această teorie, singură juridică, după părerea noastră, admisă și în Italia (17), este cea pe care am susținut-o în coloanele acestui *giar*, cu ocazia adnotării unei decisiuni a Curții din București, și în *giarul Dreptul*, cu ocazia adnotării unei decisiuni a Curții din Paris (18). Ea este însă combătută de Alex. Degré și de d-l Paul Negulescu (19),

(14) Cpr. Cas. rom. Bulet. S-a 1, 1890, p. 266 *Dreptul* din 1882, No. 81. Trib. Ilfov și Dâmbovița precum și C. București, *Dreptul* din 1892, No. 20, și din 1883, No. 10 și 13.

(15) C. București, *Dreptul* din 1876, No. 7. C. Bruxelles, Répert. Dalloz, *Contr. de mariage*, 389, nota 1. Laurent, I, 205, 206. G. Mârzescu, *Maximele dreptului roman* (Iasi, 1880), p. 81 urm. F. Herman, *C. civ. annoté*, III, art. 1395, No. 5. Bellot des Minières, *Le contrat de mariage considéré en lui-même*, art. 1395, No. 410, p. 341, 342. Rodière et Pont, *Contr. de mariage*, I, 185.

(16) Cpr. Mârzescu, *op. cit.*, p. 83. Vezi Tratatul nostru în limba franceză, p. 83, *ad notam*, și t. I, partea I a Coment. noastre, p. 51, nota 1.

(17) Cpr. C. Alger, D. P. 1901. 2. 78. Vezi și T. Huc, *Le Code civil italien et le Code Napoléon* (Paris, 1868), I, p. 259.

(18) V. *Curierul Judiciar* din 1900, No. 50, și *Dreptul* din 1899, No. 66. Vezi în acelaș sens: C. N. Buzdugan, *Du mariage des Roumains à l'étranger et des étrangers en Roumanie* (operă extrasă din *J. Clunet*, precedată de prefața noastră, București, 1900), p. 173. C. Nacu, *Comparație între C. civ. rom. și C. Napoléon*, p. 545.

(19) *Dreptul* din 1874, No. 1, și din 1899, No. 67. *Dreptul* din 1900, No. 48, p. 392. V. și G. Meitani, *Dreptul* din 1902, No. 2,

Ambii autori mărturisesc, însă, că, de și regimul dotat este acel legal, totuși averea soților rămâne de fapt separată. Va să dică, controversa, la urma urmei, se reduce la o chestie de cuvinte.

Această chestiune, cunoscută în drept sub numele de *famosissima questio*, a dat loc la dificultăți în dreptul internațional privat, și controversa, în această privință, datează de mai multe sute de ani. Astăzi, atât doctrina cât și jurisprudența sunt aproape unanime pentru a decide că regimul matrimonial al soților, de naționalitate străină, căsătoriți fără convențiune matrimonială, se determină după legea la care ei au înțeles să se refere. Totul este, deci, o chestie de voință și de intenție. În caz când nici o împrejurare nu dovedește intențiunea comună a părților, presumpția este că ele au înțeles să se refere la legea personală a bărbatului, capul familiei și asociațiunii conjugale (20). Această chestiune este, precum am spus, foarte controversată. Nu vom reveni mai mult asupra ei, ci ne vom mărgini a trimite pe cititorii la studiile noastre anterioare (21).

D. Alexandresco

NOSTIMADE JUDECATORESCI

Publicăm mai la vale un giuvaer de hotărîre comunală, adică a juraților comunali, unde e vorba de reclamațiunea unei chirii, la care defendorul se opune pe motiv că de 4 ani de când nu-mă plătește chiria reclamantului, a aflat din sat, de la oameni, că casa ce deține, aparține nu reclamantului, ci bisericei din sat, care, de și nu ceruse nimic, totuși dobindește câștig de cauză!

La auzul acestora jurații decid:

Considerând că pârătul Ilie N. Mircea, în acești din urmă patru ani, chiria n'a plătit-o pentru casă, nici proprietarului reclamant, nici bisericei.

Pentru aceste motive, jurații, condamnă pe Ilie Nae Mircea, din comuna Bucov, ca să plătească bisericei din sus zisa comună Bucov, lei patru zeci și opt, chiria ce ar fi trebuit să plătească reclamantului Apostol M. Fotescu, și să nu părăsească casa.

Primar: nu sunt de părerea juraților.

(s) Gheorghe Dunică;

Jurați (ss) Iacob Radu, Dumitru Badea;

(20) Cpr. C. Paris, *Dreptul* din 1899, No. 66. *Pand. Périod.* 98. 1. 538, și *J. Clunet*, 1898, p. 931. Trib. Grenoble și C. Chambéry, *J. Clunet*, anul 1897, p. 579, și anul 1898, p. 565. C. Amsterdam, *J. Clunet*, anul 1896, p. 220. C. București, *Curierul Judiciar*, din 1900, No. 50. În cât privește doctrina, vezi autorii citați în adnot. noastră din *Dreptul*, No. 66, anul 1899, p. 538, coloana 2 nota 1, la care trebuie să adăugăm: A. Weiss, *Tr. élément. de dr. international* (ed. a 2-a 1890), p. 515 urm., și *Tr. th. et pratique de dr. international privé*, III, p. 547 urm. T. Hue, IX, 509. 510. Cpr. Baudry, Le Courtois et Surville, *Contrat de mariage*, III, 1669 (ed. a 2-a 1900).

(21) Vezi *Curierul Judiciar* din 1900, No. 50, și mai cu seamă *Dreptul* din 1899, No. 66.

Notar: hotărîrea este după părerea juraților; eu nu sunt, însă, de acea părere.

(s) N. Popescu

Primarul face opinie separată, semnând că nu e de părerea juraților, și decizia se pare așa de boacăna notarului, că și el contrasemnând, spune că nu e de părerea juraților.

Nu e vorbă, nimeni nu'l întreabă, dar se indignase omul.

Frumoasă mai e și instituția juraților sătești, care și are obârșia sa în Regulamentul organic. Pentru aceasta trebuie însă oameni; și, de, trebuie s'o mărturisim, cu toată rușinea noastră: suntem cam săraci în această privință!

INFORMAȚII

Anunțăm cu plăcere că în No. viitor al *ziarului nostru* vom începe a publica o serie de observații foarte judicioase asupra noului *Proiect de revisuire a Pr. civile, pendente înaintea Corpurilor legiuitoare, datorite penei maestre a d-lui M. Șuțu, consilier la Curtea de apel și profesor la Universitatea din Iași.*

Suntem fericiți de a constata că profesorii tinerelor noastre *Universități s'au datat muncii, și caută a se întrece care de care prin lucrări meritorii și interesante.*

D-l Ionescu-Dolj, distinsul procuror al tribunalului Tutova, cunoscut de mult cititorilor noștri prin mai multe monografii interesante, publicate în coloanele acestui ziar, fiind strămutat în aceeași calitate la parchetul de Ilfov, ne va da preciosul său concurs și în viitor, făcând de ați înainte parte din *Comitetul nostru de redacție.*

A apărut în tipografia ziarului *Curierul Judiciar*

CONVENȚIUNILE DE EXTRĂDARE

ALE

ROMÂNIEI

Procedate de un studiu asupra doctrinei extrădării și urmată de formulare necesare, cum și de legea expulsării, de formulare relative la aceasta, cum și de regulamentul străinilor etc.

Lucrarea e datorită d-lui Ștefan B. Scriban, cunoscut deja lumii juridice prin succesul obținut cu *Codul civil Popular*, cum și din articolele publicate în *ziarul Curierul Judiciar*.

PREȚUL LEI 2.50

Această lucrare este cercetată și aprobată de Ministerul de Justiție cu ordinul No. 2007/901

DE VÂNZARE numai la redacțiunea acestui ziar
Se expediază contra valoare: Timbre, mandat sau mărci poștale.

Rugăm pe abonații noștri, rămași în restanță cu plata abonamentelor, să bine-voiască a achita sumele datorite cât mai neîntârziat, direct către d-l Codreanu, la administrația ziarului în București, 6 Splaiul Brâncoveanu Voevod, prin mandat sau timbre poștale, sau în mâinile numai a vechilor încasatori autorizați: Manole Herişescu pentru București și I. Rivoanu pentru provincie, de la cari vor primi în schimb chitanțe din registrul cu matcă, prevăzute cu ștampila ziarului nostru